

שורשיו של רב חסדא

1. בבלי ביצה כט ע"א:

אדבריה רב חסדא לרבנא עוקבא, ודרש: לא ימדוד אדם שעורים ויתן לפני בהמתו ביום טוב...

2. בבלי קידושין מד ע"ב :

איתמר: קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר שמואל: צריכה גט וצריכה מיאון.

אמר קרנא: דברים בגו, אם גט למה מיאון? אם מיאון למה גט?

אמרו ליה: הא מר עוקבא ובי דיניה בכפרי.

אפכוה, שדרוה לקמיה דרב; אמר להו: האלהים! צריכה גט וצריכה מיאון, וחס ליה לזרעיה דאבא בר אבא דנימא הכי.

3. בבלי מנחות ז ע"א:

א"ל רבי ירמיה לר' זירא: ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע! אלא ש"מ: קומצין מכלי שעל גבי קרקע!

(א"ל) קא נגעת בבועיא דאיבעיא לן, דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא.

ואבימי בי רב חסדא תני? והאמר רב חסדא, קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת: בא להכריז רצופין - ל' יום, שני וחמישי - (ושני) ס' יומי!

אבימי מסכתא איתעקרא איתעקרא ליה, ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה.

ולישלח ליה וליתי לגביה! סבר: הכי מסתייעא מילתא טפי.

4. בבלי סוכה לג ע"א:

או שהיו ענביו מרובין.

אמר רב חסדא: דבר זה רבינו הגדול אמרו, והמקום יהיה בעזרו: לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים או שלשה מקומות - כשר.

אמר ליה רבא: שנים ושלשה מקומות הוי מנומר, ופסול!

5. בבלי שבת דף י ע"ב:

אמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:

הנותן מתנה לחבירו - צריך להודיעו, שנאמר (שמות לא) לדעת כי אני ה' מקדשכם.

...רב חסדא הוה נקיט בידיה תרתי מתנתא דתורא

אמר: כל מאן דאתי ואמר לי שמעתתא חדתא משמיה דרב - יהיבנא ליה ניהליה.

אמר לו רבא בר מחסיא, הכי אמר רב: הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו. שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם.

יהבה ניהליה.

אמר: חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי? –

אמר ליה: אין. –

אמר ליה, היינו דאמר רב: מילתא אלבישיהו יקרא.

אמר ליה: אמר רב הכי? בתרייתא עדיפא לי מקמייתא! ואי הוה נקיטנא אחריתי - יהיבנא לך.

6. בבלי עירובין דף סב ע"ב:

אמר ליה אביי לרב יוסף: קיימא לן, משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי, ואמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב. מהו לאורויי במקום רבו?

- אמר ליה: אפילו ביעתא בכותחא בעו מיניה מרב חסדא כל שני דרב הונא, ולא אורי.

אמר ליה רב יעקב בר אבא לאביי: כגון מגלת תענית, דכתיבא ומנחא, מהו לאורויי באתריה דרביה? אמר ליה, הכי אמר רב יוסף: אפילו ביעתא בכותחא בעו מיניה מרב חסדא כל שני דרב הונא ולא אורי. רב חסדא אורי בכפרי בשני דרב הונא.

7. בבלי בבא מציעא לג ע"א:

קבעי מיניה רב חסדא מרב הונא: תלמיד וצריך לו רבו מאי? –

אמר ליה: חסדא חסדא, לא צריכנא לך, את צריכת לי עד ארבעין שנין.

אי קפדי אהדדי ולא עיילי לגבי הדדי.

יתיב רב חסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא, יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא.

8. בבלי חגיגה ג ע"ב:

רב הונא, כי מטוי להאי קרא יראה יראה בכי,

אמר: עבד שרבו מצפה לו לראותו יתרחק ממנו?

דכתיב כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי.